

VLASTA BEGOVIĆ DVORŽAK

*Republika Hrvatska
Državna uprava za zaštitu kulturne
i prirodne baštine
Ilica 44, Zagreb*

REZIDENCIJALNI KOMPLEKS U UVALI VERIGE NA BRIJUNIMA HRAMOVİ

UDK 72.032.77 (36)"-01/00"
Izvorni znanstveni rad

Rezidencijalni kompleks u uvali Verige na Brijunima građen je na prirodnim (djelomično modifikiranim) terasama brežuljaka koji se spuštaju prema zaljevu Verige i koncipiran kao kompleks slobodno razvijene forme idealno uklopljen u krajolik.. Građen je s izdvojenim funkcionalnim cjelinama - rezidencijalni dio, hramovi, diaeta (biblioteka), palaestra, terme, te gospodarski dio koji su bili povezani maštovitim sistemom portika i kriptoportika u zoni uz more. Posebno je interesantno područje hramova koje se sastoji od tri u polukrug poredana hrama povezana polukružnim portikom.

Rezidencijalnu arhitekturu na Brijunskim otocima možemo usporediti s gradnjom iz razdoblja ranog carstva na području Napuljskog zaljeva - ponajprije antičke *Stabiae* i Sorrento, a pogotovo s otokom Caprijem u Tirenskom moru, koji je, kao i Brijuni, izdvojena i ekskluzivna cjelina bio područje rimskih carskih ljetnikovaca i rezidencija. Takve rimske vile sa svojom okolinom bile su svojevrsni modeli rimske umjetnosti i arhitekture i mikrolokacije socijalnih i ekonomskih zakonitosti ranog carstva. (Plan 1.) Rezidencijalni kompleks u uvali Verige prvi su opisali prof. R. Weishaupel i A. Puschi krajem 19. st, ali tek sustavnim istraživanjima A. Gnirsa od 1902. do 1914. prezentiranje i tlocrtno definiran izgled ranocarske palače. Istraživanja manjeg opsega koje je vodio M. Mirabella Roberti proveli su talijanski arheolozi u razdoblju od 1930. do 1945. godine. Arheološkim istraživanjima Š. Mlakara i A. Vitasovića, te najnovijim istraživanjima Državne uprave za zaštitu kulturne i prirodne baštine od 1985. godine do danas - kojima je učinjena značajna korekcija starih planova i pokušaj idealne rekonstrukcije kompleksa - pojašnjeno je funkcioniranje pojedinih dijelova palače, konstruktivni sistemi, te je kompleks zaokružen kao jedinstvena cjelina s hortikulturno uređenim okolišem. Prema svojim arhitektonskim karakteristikama, veličini i tipu izgradnje kompleks je (u novijoj literaturi) visoko vrednovan od različitih autora koji su se bavili pregledom i sistematizacijom rimske arhitekture, te je kompariran s izgradnjom na Capriju i u Sorrentu (vila Damecuta i Tiberijeva vila Jovis, Polliusova vila u Sorrentu, vila Vedio

Pollionea u Posilipo blizu Napulja), i opisan kao jedan od najbolje sačuvanih primjera ranocarskih maritimnih vila.¹ Komplex se razvijao i izgrađivao tokom 1. st. Do sada su definirane najmanje tri faze izgradnje kompleksa: -I. faza: skromniji objekt s karakteristikama rustičke vile iz 1. st. pr. Kr. (prostorije na tri strane grupirane oko dvorišta tipa *atrium peristylum*), II. faza: proširenje prvobitnog objekta u cilju poboljšanja rezidencijalne udobnosti-izgradnja drugog peristila okruženog luksuznim sadržajima (triklinij s tri eksedre, bazilikalna dvorana za audijencije), apartman vlasnika i prostorija za goste, te velikog portika s lođama uz more - te izgradnjom hramova i izdvojenog gospodarskog dijela razdoblje Julijsko Klaudijske dinastije (kraj 1. st. pr. Kr. i početak I. st.). Navedeni kompleks bila je okružena terasastim vrtovima. III. faza: izgradnja dodatnih luksuznih sadržaja kao što su biblioteka (*diaeta*), palestra i terme, i povezivanjem kompleksa u jednu cjelinu izgradnjom sistema portika i kriptoportika, te luke - u razdoblju od cara Klaudija do dinastije Flavijevaca (41.g. do- 96.g. po. Kr.) (Slika 1.)

Posebno je interesantno područje hramova, koje obuhvaća tri, u polukrug poredana hrama vezana polukružnim portikom. Takvi sklopovi nisu rijetkost u rimskoj arhitektonskoj tradiciji - Trajanov forum u Rimu; *Lambaesis* (sjeverna Afrika), - hramovi; Kartaga - *Nymphaeum* u Zaghuanu;² *Tergeste* - rimska vila; *Ptolemais* (Libija), - rimska vila. Ali hramovi u Verigama izdvajaju se svojom izuzetnom kompozicijom - neposredno su uz obalu mora, u samom dnu zaljeva Verige, okruženi vrtovima. Središnji su dio cijelog rezidencijalnog kompleksa i nalaze se u simetrali idealnog četverokuta koji čine arhitektonski sklopovi poredani oko zaljeva Verige. Hramove je datirao A. Gnirs prema elementima dekoracije triju hramova pretužujući im okvirno dataciju na razdoblje Julijsko Klaudijske dinastije (1. st. pr. Kr. do sredine 1. st. po Kr.). Dekorativni elementi tih hramova pokazuju velike sličnosti kako načinom, tako i kvalitetom izrade s hramom Rome i Augusta, te s Dijaninim (?) hramom u Puli (korintski kapitel, ukrasni pilastri na zidovima cellae, dijelovi friza) i s hramom Marsa Ultora na Augustovom forumu u Rimu (kapiteli).³

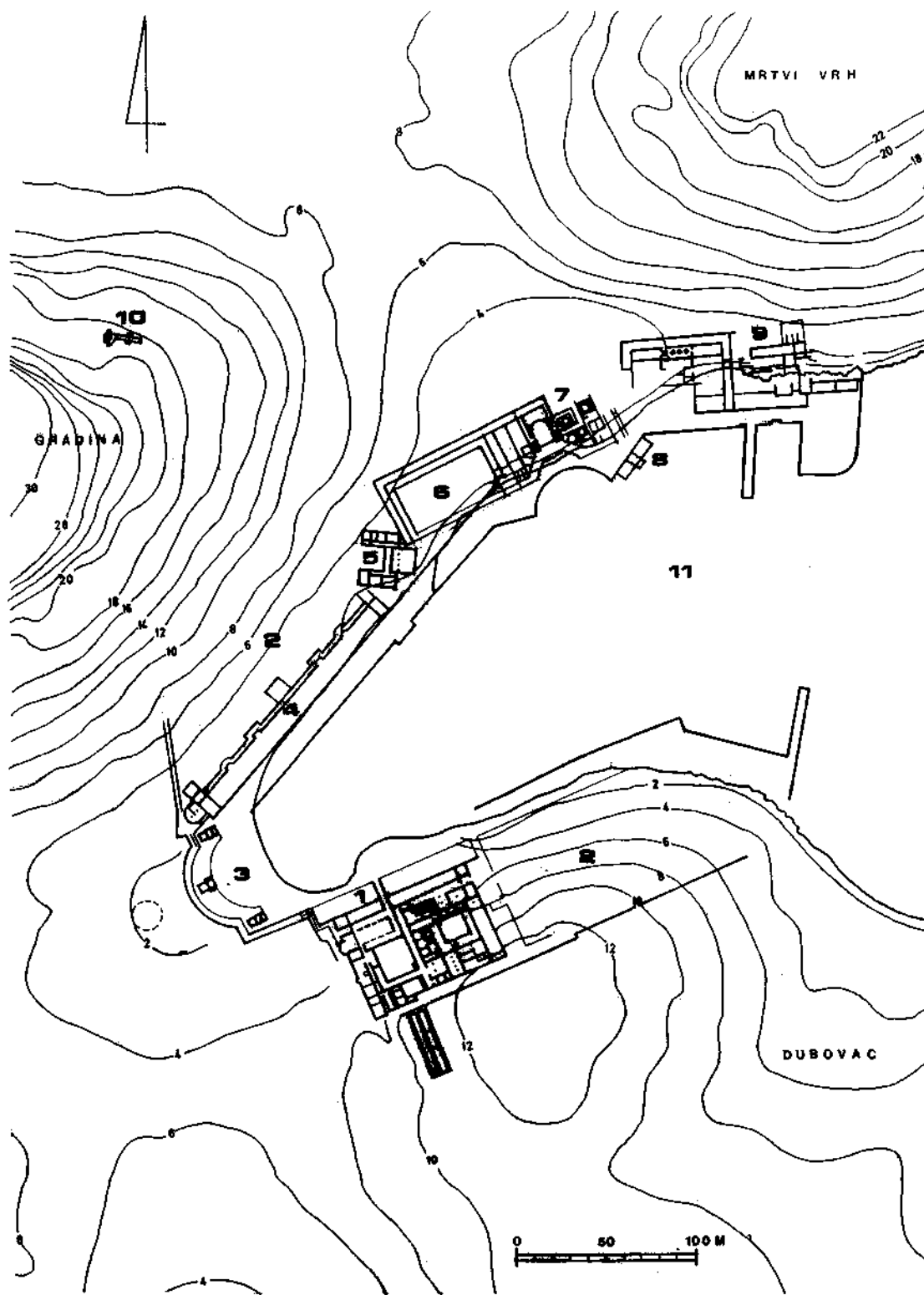
Područje hramova na zapadnom je i najnižem dijelu uvale Verige, 1 do 2 m iznad nivoa mora, (antička kota 3 m iznad mora) na platou koji se blago uzdiže prema zapadu. Obuhvaća tri u polukrug raspoređena hrama dimenzija veličine 11,83 x 5,92 m (20 x 40 rimskih stopa) zapravo edikule, i najmanji su među takovim građevinama, kako ih je opisao Vitruvije (*"De Architectura Libri decem"*, knjiga IV). Krajnji hramovi uzdižu se na 1,6 m visokom postamentu, dok se srednji hram nalazi na samo 0,75 m visokom postamentu (jer se nalazi već na blago uzdignutom terenu). *Ediculae* su tipa *tetrastylus prostylos* sa četiri stupa u fronti i stubištem koje vodi do pronaosa i kvadratične *cellae*. Sve tri ediculae povezane su s vanjske strane polukružnim portikom koji je u etaži djelomično ispod razine terena građen kao kriptoportik, a u visini hramskoga postamenta ediculae kao portik, kojim se i za loših vremenskih prilika moglo potpuno zaštićen doći od rezidencijalnog dijela do hramova.⁴ Ispred hramova, slijedeći liniju polukružnog portika, vidljivi su u razini terena tragovi temelja polukružne pergole, a u osi srednjeg hrama oko 10 m pred njim, tragovi kamenog postamenta. Vidi tlocrt hramova s polukružnim portikom. (Plan 2.)

1. A. Boethius, J.B. Ward-Perkins. *Etruscan and Roman Architecture*. Suffolk; 1970., 322 - 323.; J.B. Ward Perkins. *Roman Imperial Architecture*. London 1981, 197 - 199; A.G. McKay. *Römische Häuser, Villen und Paläste*. Luzern, 1984, 113 - 114.

2. J.B. Ward-Perkins. *Roman Imperial Architecture*. London, 1981, 411 - 413.

3. R. Marta. *Architettura Romana*. Roma, 1990, 126 - 127.; J.B. Ward Perkins. *Roman Imperial Architecture*. London, 1981, 30 - 33.

4. A.G. McKay. *Römische Häuser, Villen und Paläste*. Luzern, 1984, 114.

Slika 1

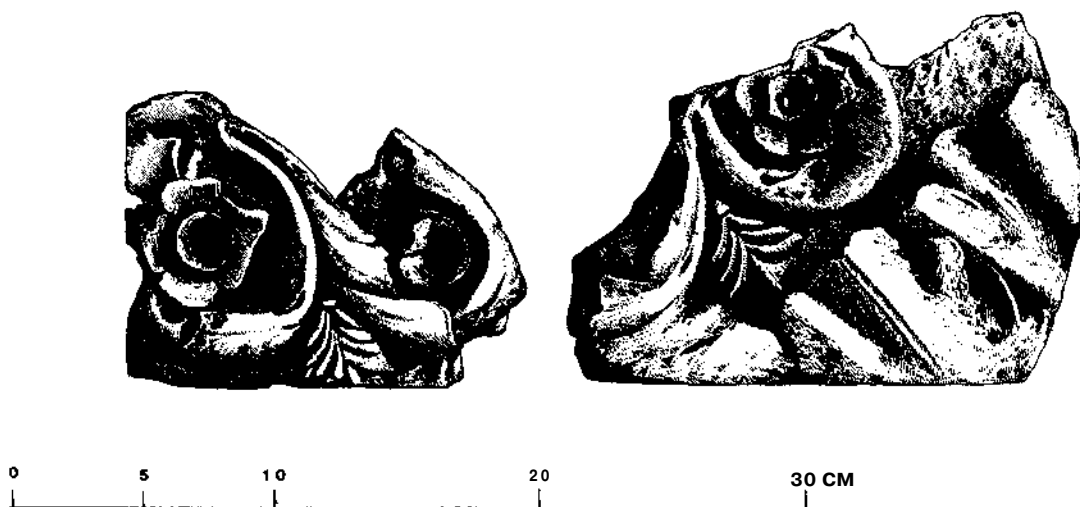

Slika 2

SJEVERNI HRAM

Građevno najsačuvaniji je sjeverni hram; prema navodnom nalazu statue Afrodite smatran je i Venerinim svetištem. Ta Gnirsova pretpostavka nikada kasnije nije bila provjerena, niti je nalaz ponovno obrađen. Hram se uzdiže na 1,6 m visokom postamentu, na koji je vodio niz od 9 stepenica (visina stepenica 18 cm, širina temelja za stepenice 2,8 m)⁵. Četiri kanelirana stupa u fronti (od kojih su danas dva konzervirana i stoje *in situ*) označavaju ga kao tetrastilni *prostylos*. Jedan od stupova restauriran je u punoj visini i nosi korintski kapitel. Stupovi su postavljeni na neadekvatne četvrtaste baze, a u blizini hrama nalazi se dio originalne baze stupa, djelomično oštećen. Postament pronaosa i cellae kao i stepeništa bio je izvana obložen profiliranim blokovima klesanog kamena. Dva od njih danas još stoje *in situ* sa sjeverne strane hrama. Sadašnji izgled hrama najvećim je dijelom rezultat konzervacije nađenih elemenata, koju je proveo A. Gnirs nakon arheoloških istraživanja 1904. i 1905. godine i u sklopu prezentacije cjelokupnog kompleksa.

5. A. Gnirs. Antike Funde aus Pola und Umgebung. *Jahresh. österr. Arch. Inst., Beiblatt*, 1904., 135-136.

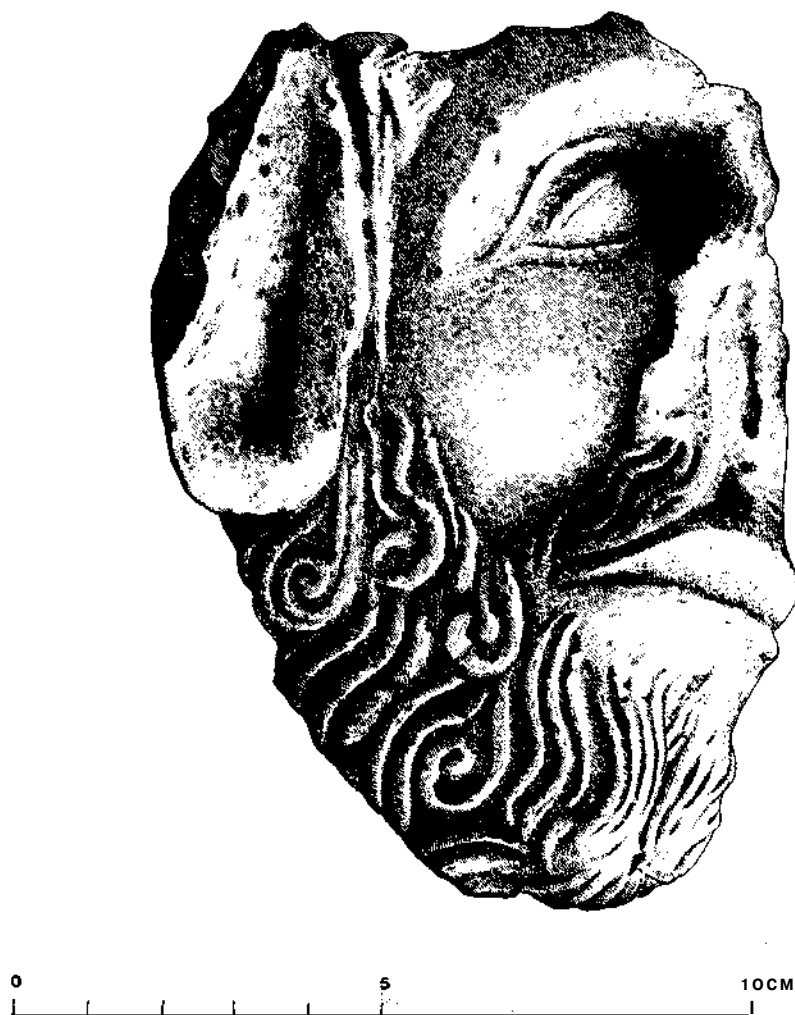
Slika 3

Tijekom arheoloških istraživanja 1904. godine na području sjevernog hrama pronađeni su dijelovi statue, zahvaljujući kojima se moglo zaključiti da je riječ o statui Afrodite, kopiji, Knidijske Afrodite. Prema mogućnosti ocjene visina statue bila je 148 do 152 cm. Nađeni su dijelovi ženske ruke, krhotine uvojaka kose, dijelovi nabora draperije i jedna bogato ukrašena mramorna vaza (*hydria*) od bijeloga, fino zrnatog mramora s dekoracijama u plitkom reljefu, od kojih se osobito ističe srednja zona s prikazom letećih labudova. (Slika 2.) Ostaci mramorne vaze pokazuju da je ona služila kao oslonac kipu. Široki i duboki otvor na gornjem dijelu vaze ima uloženi željezni klin koji je kip spajao s osloncem. Stražnjim dijelom vaza je povezana s jednim pilastrom, na kojem je visjela u naborima odložena odjeća. Nalaz nije odmah obavljen jer se pretpostavljalo da će se daljnjim istraživanjima upotpuniti. Zato su na tom području osobito detaljno izvođena arheološka iskopavanja u razdoblju od 1904. do 1914. godine u nadi da će se pronaći još poneki dijelovi kipa. To je razlog da je na području hramova iskop sezao do razine temelja. Međutim, najinteresantnije područje sjeverno od spomenutog hrama nije moglo biti istraženo, jer su radovi ovisili o dislociranju ceste (izgrađene 1900. godine) koje se nije moglo izvesti. A. Gnirs objavljuje nalaz 1930. godine u tekstu pod naslovom *Paralipomena aus Istrien und Aquileia* (*Jahresh. Österr. arch. Inst.*, 18/1930, *Beiblatt*, str. 99-164, s fotografijama i crtežima kamene vaze). Od dekoracije hrama nađeni su ulomci kamenih rozeta. (Slika 3.)

Kamena vaza se danas čuva u Arheološkom muzeju Istre u Puli.

JUŽNI HRAM

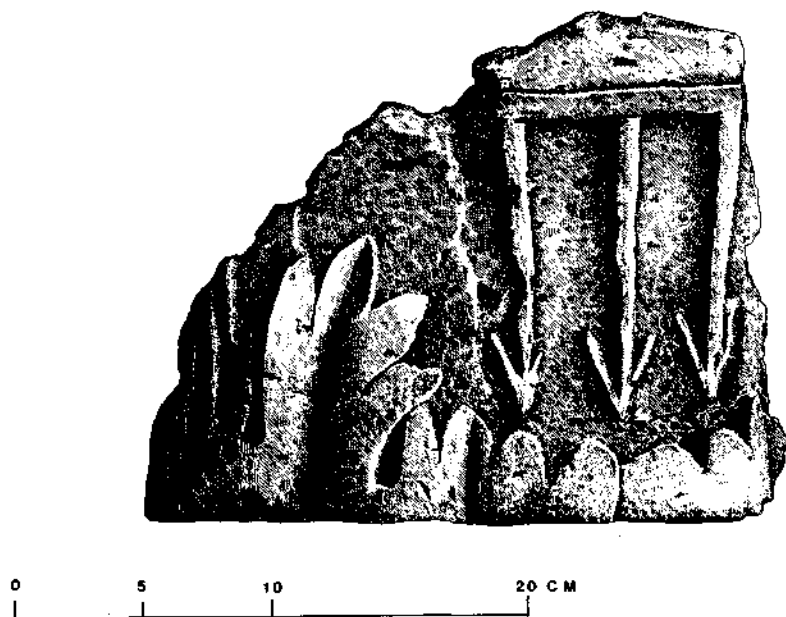
Sačuvani su temelji i dio postamenta hrama, te početak zidova pronaosa i *cellae*, kao i dio temelja stepeništa. Postament je bio obložen profiliranim kamenim blokovima, od kojih je jedan sa sjeverne strane hrama sačuvan *in situ*. Dimenzije *cellae*, pronaosa i podzida stepenica iste su kao i na sjevernom hramu. S punom vjerodostojnošću atribuiran je Neptun, jer su prilikom arheoloških istraživanja 1905, 1906. i 1907. godine nađeni značajni ostaci -

Slika 4

fragменти arhitrava i friza, dijelovi epistila, dijelovi kapitela, ulomci reljefa, komadići skulptura kasetiranog stropa - s atributima tog božanstva, upotrebljeni na različite načine kao motivi dekoracije.

Nađeni su dijelovi stupova i epistila te značajni ostaci odlomljenih reljefa koji su važni za određivanje namjene hrama. Prikazi riba i delfina, morskih konjića, te antičkih morskih božanstava (kombinacija ljudskog tijela s tijelima riba upućuju na mjesto kulta Neptuna). Nađen je fragment friza s prikazom Erosa u lovu za Tritonom koji jaši na delfinu s podignutom desnom rukom u kojoj drži ribu. Drugi ulomci prikazuju grupu delfina. Frizu pripadaju i ulomci s prikazima raznovrsnih riba i školjkama, glava (Slika 4.) i torzo sjedeće figure Tritona pokrivenog ljuskama. Također Neptunu posvećen konj je zastupan na dijelovima friza. Drugom dijelu arhitekture pripada reljefna glava morskog božanstva sa šiljatim ušima satira. Danas su ti kameni fragmenti pohranjeni u depou Arheološkog muzeja na Brijunima. Posebni

Slika 5

su i kapiteli hrama koji su nažalost nađeni samo u dijelovima. U osnovnom obliku korintski, njihovi glavni dijelovi tako su modificirani da su umjesto voluta isklesana spiralno uvijena tijela delfina, vezana u parovima, a u spletu lišća umetnut je simbol Neptuna - trozubac⁶. (Slika 5.)

Jedini sačuvani kapitel iz pročelja Neptunova hrama nađen je sekundarno upotrebljen u frigidariju termalnog kompleksa unutar vile, a danas je ugrađen u stup koji drži krovšte zgrade ispred kaštela u luci Brijuni.

Prilikom otkrivanja podzemnog spoja (kriptoportik), koji spaja rezidencijalni dio kompleksa na terasama s hramovima, nađeni su ulomci stupova i skulpture delfina koji su bili ukrasi kasetiranog stropa Neptunova hrama.⁷

Najvredniji, do sad identificirani arhitektonski komad iz pročelja Neptunova hrama nađen je prilikom arheoloških istraživanja starokršćanske bazilike u uvali Madoni na zapadnoj obali Velikog Brijuna (bazilika Sv. Marije). Nađeni kameni fragment dug je 1,6 m i širok 1,5 m (na obje strane odlomljen) i dio je arhitrava i friza. Kameni friz izveden u visokom reljefu prikazuje više morskih bića s isprepletenim tijelima riba; izvana lijevo i prema lijevoj strani uspravljen je morski konjic, a u suprotnom pravcu uspravljen je morski lav i jedno mješovito biće, kojemu je gornji dio tijela kao u čovjeka - Triton. Prazni prostor koji je nastao u suprotnom pravcu između podignutih njihovih repnih peraja ispunjen je malenim delfinom. (Slika 6.) Pripadnost toga kamenog fragmenta hramovima u zaljevu Verige dokazana je punom istovjetnošću s nađenim ulomkom arhitrava i friza na području Neptunova hrama koji odgovara i mjerama i prikazima i dva nađena fragmenta međusobno se nadovezuju.⁸

6. A. Gnirs. Forschungen im Südlichen Istrien. *Jahresh. Österr. Arch. Inst. Beiblatt*, 9/1906. 37-38.

7. A. Gnirs. Forschungen in Istrien. *Jahresh. Österr. Arch. Inst. Beiblatt*, 10/1907. 49-50.

8. A. Gnirs. Forschungen in Südlichen Istrien. *Jahresh. Österr. Arch. Inst. Beiblatt*, 11/1908. 171-172.

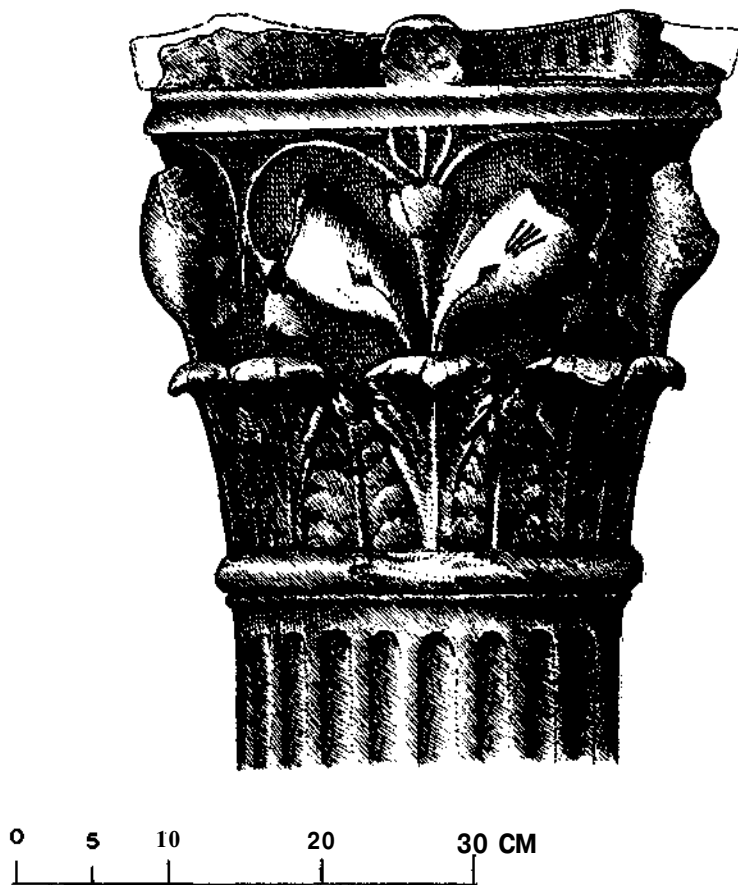

Slika 6

Jedan od najznačajnijih nalaza s područja Neptunova hrama je kapitel s delfinima koji je nađen u frigidariju terma u uvali Verige, a istovjetan je s mnogobrojnim ulomcima nađenim uz Neptunov hram. Korintski kapitel, koji na krajevima ima savinuta tijela delfina, vjerojatno je ukrašavao frontu Neptunova hrama. Kompozicijom - akantusovim listovima u donjoj zoni kapitela i isklesanim delfinima u gornjoj zoni - vrlo je sličan kapitelima s hrama Marsa Ultora u Rimu (iz Augustova razdoblja) s krilatim konjima. Danas se nalazi ispred Arheološkog muzeja u luci Brijuni ugrađen na neadekvatni kanelirani stup. (Slika 7.)

SREDNJIHRAM

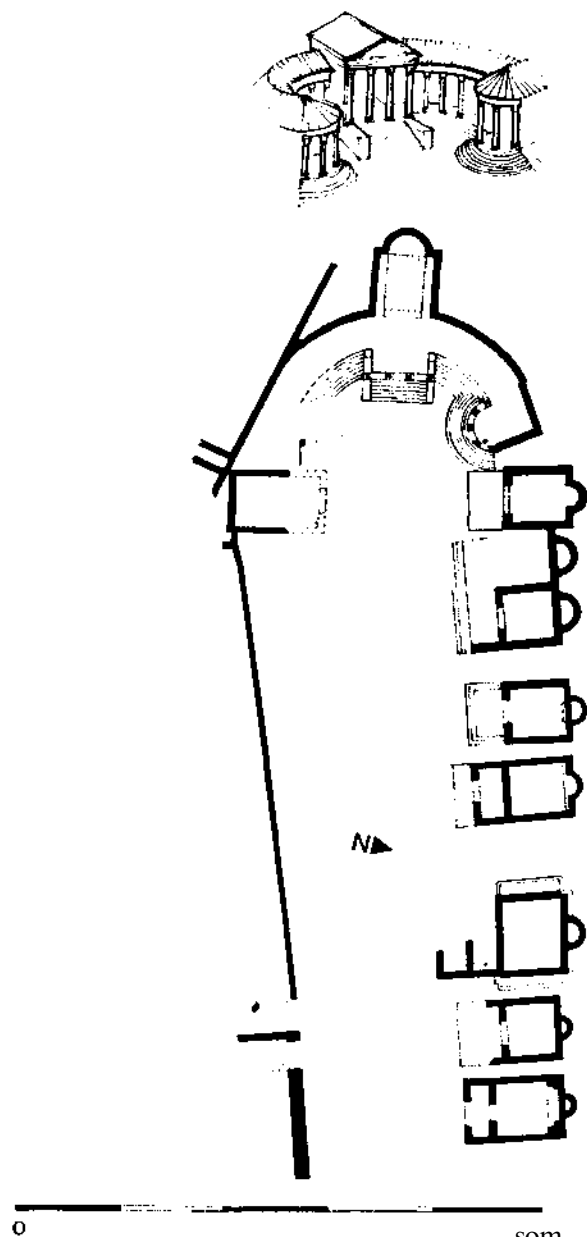
Zauzima središnji položaj u polukružnom rasporedu hramova i udaljen je 2,4 m od zida polukružnog portika. Sačuvani su temelji postamenta *cellae* i dio temelja postamenta pronaosa te temelji stubišta koji su građeni od lomljenog kamena u žbuci. Tlocrtnim dimenzijama

Slika 7

odgovara prethodno opisanim hramovima. Međutim, dok se sjeverni i južni hram uzdižu na 1,6 m visokoj podlozi, srednji hram se nalazi na 0,75 m visokoj podlozi. Otkrivenje arheološkim istraživanjima u jesen 1907. godine pod vodstvom arheologa A. Gnirsa.

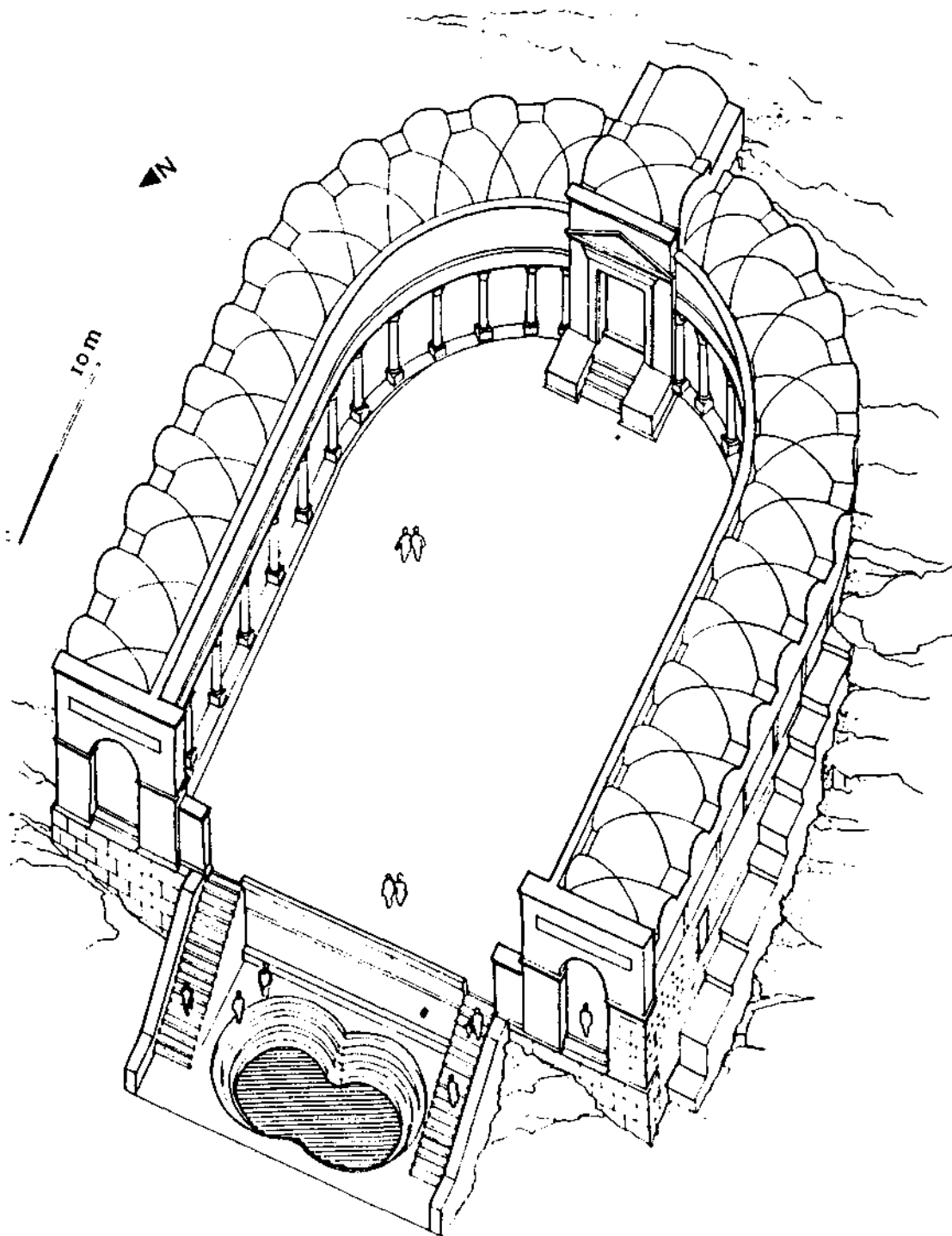
"Ujesen 1907. najvažniji rezultat arheoloških iskopavanja je otkrivanje trećeg svetišta koje leži između dva već poznata hrama. Ovo svetište uvučeno je iz fronte i 2,4 m udaljeno od peribolnog trijema i zauzima sredinu područja svetišta". Dimenzije *cellae* iznose 3,8 x 3,8 metara (13 x 13 rimskih stopa), a dimenzije pronaosa 4,14 x 5,0 metara (14 x 17 rimskih stopa) i mjerama i tlocrtno odgovaraju drugim, prethodno opisanim hramovima. Dok se oni izdižu na 1,6 m visokoj podlozi, srednji hram se nalazi samo na 0,75 m visokoj podlozi. Također izgleda da su tri stepenice vodile do pronaosa, jer širina temelja za stepenice u prednjem dijelu hrama iznosi 0,7 m dok je na postrana dva hrama ta širina 2,80 m. *"Zidovi su izvedeni od lomljenog kamena u mortu. Od zidova najbolje je očuvan stražnji zid cellae koji je visok otprilike 1 m. Sačuvani su i ulomci fasade koja imitira kvadere. Na uzdužnim stranama hrama nalaze se dogradnje kvadratnog tlocrta koji doduše nisu ugrađeni u temelje, ali su ipak istovremeno rađeni jer je fasadni namaz jednako mjereno raspoređen na uzdužnim i na prednjim zidovima. Na zidovima izbočina*

Slika 8

nalazi se izravnavajući sloj mortaprema kojem se zaključje na pokrov od kamenih ploča do visine sokla hrama. Prednji završetak ležišta hrama čini temelj stubišta kojije nosio stilobat stupova i tri stepenice⁹. A. Gnirs je srednji hram atribuirao Jupiteru, ali ne s potpunom sigurnošću. Od elemenata dekoracije srednjeg hrama nije osim bogato izrađenih dijelova artoterija, ništa nađeno.

⁹ A. Gnirs. Forschungen in Istrien. Jahresh. Österr. Arch. Inst. Beiblatt, 10/1907, 47-48.

Slika 9

Treći hram definiran je samo arhitektonski. Njegova atribucija nije nikada sa sigurnošću određena. U kombinaciji s Neptunom i Venerom možemo pretpostaviti da je vjerojatnije posrijedi bilo neko drugo božanstvo primjerice Mars.

Vrlo su interesantne dvije male četvrtaste prostorije dograđene s bočnih strana srednjega hrama. Njihova namjena nije definirana do kraja. Svojim položajem i veličinom podsjećaju na okrugle hramove uz Jupiterov hram u Dioklecijanovoj palači koje je u najnovijim istraživanjima obradila američki arheolog Joanne Mannell: *"Two Round Buildings in the West Temenos of Diocletian's Palače at Split"* (Montana State University, 94th Annual Meeting, New Orleans, 1992.). Njezina istraživanja u palači pokazuju da je primarna dekoracija tih dvaju objekata istovjetna s dekoracijom Jupiterova hrama i da to nisu zasebni mali hramovi, već da je njihova funkcija vezana uz funkciju hrama, ali su mu podređeni (memorijalni objekti, *traesorium*).

PERGOLA

Danas ne postoje vidljivi arhitektonski ostaci, ali u razini terena možemo pratiti temelj polukružnog oblika koji polazi od srednjeg hrama i nastavlja se do sjevernog i djelomično južnog hrama. U izvješću A. Gnirsa o arheološkim iskopavanjima u jesen 1907. godine nalazimo opis toga objekta.

"Na zidove srednjeg hrama nastavlja se lijevo i desno polukružni zid sokla koji je položen u dubinu od 0,40 m na crvenicu i koji se mjestimično uzdiže još 0,30 m iznad današnje površine. Materijal zida se sastoji od lomljenog kamena uloženog u mori isto tako kao u zidovima hrama, a isto tako su građene male bočne prostorije. Na polukružnom podzidu stajali su stupovi u toskanskom redu od kojih su nađeni kapiteli i dijelovi stupa. Spoj ove pergole sa stupovima s hramom kao i svrha ovih obliha nadogradnja nije još ustanovljen"¹⁰.

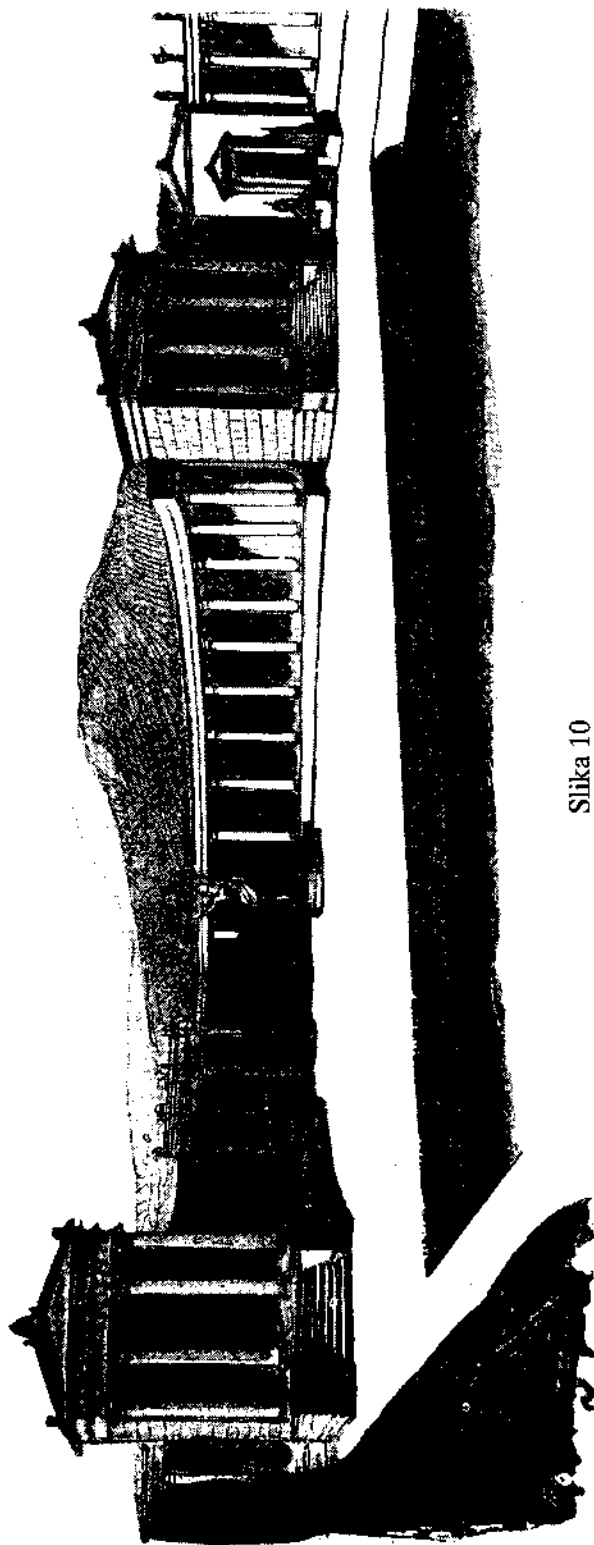
POLUKRUŽNI PORTIK

Područje hramova s vanjske strane prema zapadu definirano je (zaokruženo) polukružnim portikom svijetle širine 4,1 m (14 rimskih stopa), a vanjske širine 5 m, koji je u polukrugu obuhvaćao sva tri hrama, tzv. peribolnim trijemom. Godine 1904. nađeno je samo podgrađe toga objekta u visini 0,5 m, građeno od pločasto lomljenog kamena u mortu. U suterenu bio je građen bez ukrasa i zatvoren kao kriptoportik, dok je u razini iznad terena bio građen kao portik sa stupovima koji su prilikom istraživanja bili nađeni u blizini. Stupovi su izrađeni od bijelog istarskog vapnenca, i pravokutnog su presjeka. Baza stupa je jednostavna s podložnom četvrtastom pločom i snažnom plintom, a kapitel je toskanski; ukupna visina stupa je 2,95 m (10 rimskih stopa)¹¹.

Polukružni portik prolazi oko 2,3 m (8 rimskih stopa) iza hramova. Iza južnog hrama prelazi u ravni portik koji pod pravnim kutom skreće prema rezidencijalnom dijelu kompleksa i čini spoj dužine oko 50 m, izgled kojega nije moguće u potpunosti definirati. Moguća je jedino pretpostavka da se ispod razine terena kao kriptoportik spaja s prostorijama na najnižoj razini rezidencijalnog dijela, a u katu kao portik čini spoj s velikim portikom uz more. Isto tako nije moguće do kraja definirati završetak polukružnog portika uz sjeverni hram. Iza hrama portik prelazi u ravni dio s određenim prostorijama u supstrukciji, a prema nalazima Gnirsa nastavlja se na otvoreni hodnik koji je vodio na uzvisinu brda Gradina (Monte Castelier) prema nimfeju

10. A. Gnirs. Forschungen in Südliehen, *Istrien. Jahres. Österr. Arch. Inst. Beiblatt*, 11/1908, 173-174.

11. A. Gnirs. Forschungen in Südliehen Istrien, *Jahresh. Österr. Arch. Inst. 11/1908, Beiblatt*, 173-174.

Slika 10

uz izvor na koti 19 m iznad mora. Taj spoj presjekla je cesta građena 1900. godine i u razini terena danas gaje nemoguće definirati. "Istraživanjima 1907. ujesen obuhvaćene su zgrade koje se nastavljaju na područje hramova. Iza tog objekta otkriveni su u udaljenosti od 3,7m paralelni zidovi G koji su valjda činili ulazu hodnik hale koja je vodila gore na uzvisinu Monte Castelliera. Unutar temelja te građevine s halom došli su na vidjelo uveliko dimenzionirani građevni komadi koji su prema načinu pripreme pripadali izgleda jednoj okrugloj građevini koja je stajala ili na kosini ili na visini dotičnog brijega"¹².

U istom tekstu nalazimo i opis načina na koji je A. Gnirs odredio visinu podzida polukružnog portika. "Visina podgrađa porūka, a time otprilike ipolukružne građevine mogu se odrediti slijedećim razmišljanjem. Pod u suterenu leži 0,6 m ispod antičke razine zemlje. Ako se pretpostavi daje visina prolaza u suterenu otprilike 2 m (7 rimskih stopa) onda se može zaključiti daje podnožje portika bilo 1,4 m (5 rimskih stopa)."¹²

Naša pretpostavka je da je vjerojatnija visina podzida bila ista kao visina postamenta hramova tj. 1,6 metara. Polukružni portik imao je pravokutni nastavak koji je obuhvaćao južni hram i bio vezan ravnim portikom (dužine cca 50 m) s rezidencijalnim dijelom kompleksa. O izgledu navedenih nastavaka portika znamo vrlo malo, a vjerojatno je da su bili građeni isto kao i polukružni portik - u suterenu kao kriptoportik, a iznad razine terena kao portik.

Sličan raspored hramova povezanih polukružnim portikom nalazimo na rimskom lokalitetu *Lambaesis* u sjevernoj Africi i u Zaghuanu nimfej na početku akvedukta koji je opskrbljivao vodom Kartagu (Tunis). (Slike 8. i 9.)

POSTAMENT

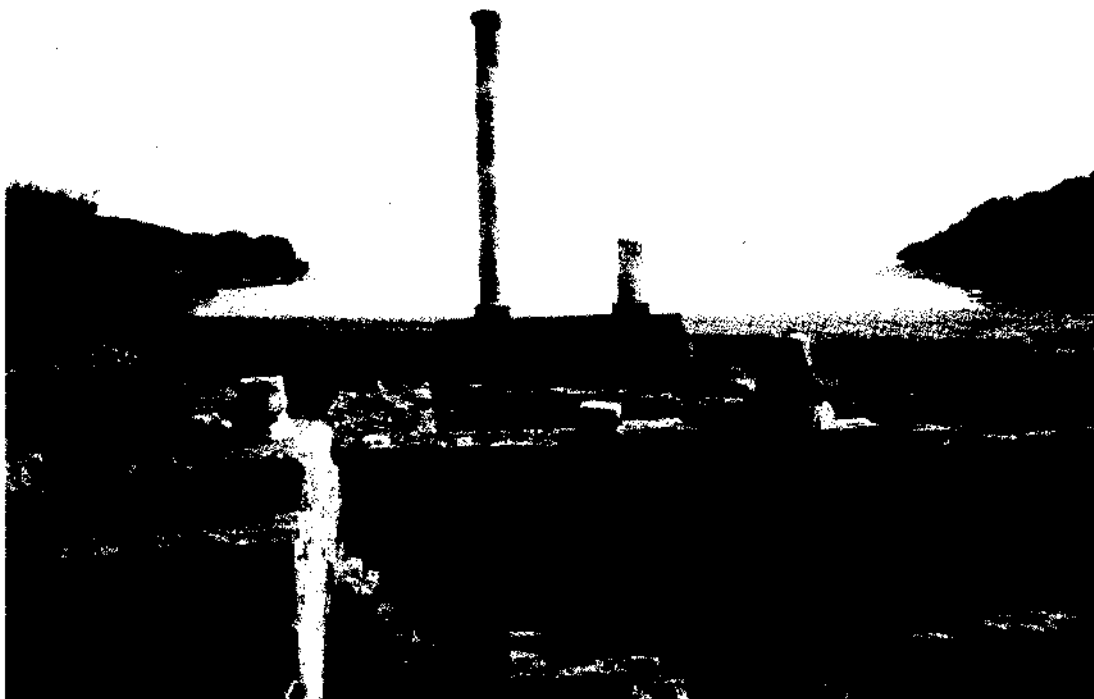
U osi srednjeg hrama u sredini praznog prostora ispred hramova vidljiv je u razini terena, temelj jednog postamenta veličine 1,76 x 0,57 m za koji se pretpostavlja da je bio postament kipa.

Istraživanjem provedenim 1992. godine i probnom arheološkom sondom, koja je izvedena na temelju rezultata očitavanja aerosnimaka uvale Verige (metodom linearne modifikacije histograma - G. Hudec) ukazao se predznak postojanja jedne kružne građevine iza polukružnog portika. U sklopu zaštitnih konzervatorskih radova na rezidencijalnom dijelu kompleksa u uvali Verige, koje je tijekom lipnja i srpnja 1992. godine obavila ekipa Državne uprave za zaštitu kulturne i prirodne baštine i arheolozi Nacionalnog parka Brijuni, učinjen je iskop dviju arheoloških sonda na području pretpostavljenog kružnog objekta na platou iza polukružnog portika. Iskop je rezultirao nalazom dijela podnožja temelja kružnog objekta - priklesani kamen živac izravnat debelim slojem rimskog morta. Građevni komadi velikih dimenzija koje je A. Gnirs pronašao na tom području tijekom arheoloških istraživanja 1907. g. i za koje je pretpostavljao da pripadaju nekom kružnom objektu (neutvrđene pozicije) mogli bi se dovesti u vezu s tim nalazom.¹⁴ (Idealna rekonstrukcija hramova povezanih polukružnim portikom po A. Gnirsu, Slika 10. Idealna rekonstrukcija rezidencijalnog kompleksa po Begović-Dvoržak, Plan 4.) Kompleks hramova vezan je portikom i kriptoportikom s rezidencijalnim dijelom prema sjeveru i s vrtovima na Gradini prema jugu. Prema današnjim saznanjima građeni su u vrijeme Julijsko Klaudijske dinastije (poč. 1. st.) kao druga faza

12. A. Gnirs. Forschungen in Südlichen Istrien. *Jahresh. Österr. Arch. Inst. Beiblatt* 11/1908, 173 - 174.

14. A. Gnirs. Forschungen im südlichen Istrien. *Jahresh. Österr. arch. Inst. Beiblatt*, 11/1908,*173 - 174.

13. A. Gnirs. Forschungen in Südlichen Istrien, *Jahresh. Österr. Arch. Inst. Beiblatt* 11/1908, 173-174.

Slika 11

izgradnje u uvali Verige. U to vrijeme palača se sastojala od rezidencijalnog dijela i hramova, okruženih vrtovima (terasasti vrtovi na Dubovcu i Gradini), i izdvojenoga gospodarskog dijela, te je činila kompleks koncipiran slično kao Augustova Villa Damecuta na Capriju u Italiji. Veliki portik ispred vrtova na Gradini izgrađen je poslije u vrijeme cara Klaudija ili poslije njega, (datiran novčićem cara Klaudija nađenim u mortu zida velikog portika), kao i "biblioteka", palestra i terme (posljednje vjerojatno nakon Nerona u doba dinastije Flavijevaca).

Palača je bila u funkciji do 6. st., što potvrđuju hidroarheološki radovi provedeni u podmorju vile u razdoblju od 1985. do 1995. g. i, k tome nalazi keramike iz 5., 6. stoljeća. Razaranje hramova vjerojatno je započeto u razdoblju kasne antike (5. i 6. st.). Jedan od stupova pročelja Neptunova hrama upotrebljen je sekundarno u frigidariju terma; pretpostavlja se da je bio adaptiran u baptisterij. Starokršćanski objekti građeni tijekom 5. i 6. st. na Brijunima ne sadrže djelove hramova palače u uvali Verige, pa je to još jedan od dokaza da je rezidencijalni kompleks u uvali Verige u to vrijeme još u funkciji. Interesantan je podatak o prisustvu biskupa Eufrazija na Brijunima (6. st.) koje je dokumentirano

njegovom darovnicom 543. g. kojom je trećinu brijunskih solana darovao svome kleru.¹⁵ Mnoga pitanja još ostaju otvorena i pokazuju potrebu revizionih arheoloških istraživanja na tom području, kao i ponovnu obradu nalaza koji su danas smješteni u depou Arheološkog muzeja Istre u Puli, u depou Arheološkog muzeja na Brijunima, ili su ugrađeni kao spoliji na objektima u luci Brijuni i nisu cjelovito obradjeni, ni adekvatno prezentirani, a to s obzirom na njihovu izuzetnu vrijednost, svakako zaslužuju.

LITERATURA

- A. Amoroso. Villa romana in S. Pietro in Sorna. *Atti e Memorie della Societa Istriana di Archeologia e Storia Patria*, 24/1908.
- T. Ashby. *The Aqueducts of Ancient Rome*. Ed I.A. Richmond. Oxford, 1935.
- De Angelis d'Ossat. Origine e fortuna dei battisteri Ambrosiani. *Archeologia lombarda*, 14/1969.
- V. Begović Dvoržak. Antička vila na Brijunima. *VAMZ*, 23/1990.
- M. E. Blake. *Ancient Roman Construction in Italy from the Prehistoric Period to Augustus*, Washington, 1947;
- *Roman Construction in Italy from Tiberius through the Flavians*. Washington, 1959.
- A. Boethius. *The Golden House of Nero*. Ann Arbor, 1960.
- A. Boethius i J. B. Ward Perkins. *Etruscan and Roman Architecture*. Suffolk, 1970.
- Roman and Greek Town Architecture. *Acta Universitatis Gotoburgensis*, (Gothenburg) 54/1948.
- F.E. Brown. *Roman Architecture*. New York, 1961.
- F. Bulić i Lj. Karaman. *Palača cara Dioklecijana u Splitu*. Zagreb, 1927.
- A. Carandini i A. Ricci. *Una villa schiavistica nell'Etruria Romana I,II,III,IV*. Modena, 1985.
- L. Crema. *Storia dell'architettura romana*. Torino, 1959.
- L. Curtius. *Die Wandmalerei Pompejis*. Leipzig, 1927.
- J. H. D'Arms. *Roman on the Bay of Naples*. Cambridge, 1970.
- L. D'Orsi. *Gli Scavi Archeologici di Stabia*. Milano, 1962.
- N. Duval. La place de Split dans l'architecture du Bas Empire. *Urbs* (Split), 2/1961.
- C. Gatti. *Le ville marittime italiane e africane*. Roma, 1957.
- G.V. Gentili. La Villa Imperiale di Piazza Armerina. *Itinerari*, 87 (Roma) 1954.
- A. Gnirs. Römische "Vasserversorgungsanlagen im südlichen Istrien. *Jahresbericht der k.u.k. Marine - Unterrealschule in Pola 1900-1901, 1901*.
- Aus Süddistriem. *Jahresh. Österr. arch. Inst.*, Beiblatt 5/1902.
- Altertümer in Pola und Umgebung. *Jahresh. Österr. arch. Inst.*, 6/1903.
- Antike Funde aus Pola und Umgebung. *Jahresh. Österr. arch. Inst.*, Beiblatt 7/1904.
- Relazione sopra recenti scoperte e scavi nel circondario di Pola. *Atti mem. Soc. istr. arch. patr.*, 22/1905.

¹⁵ M. Zaninović, Sol u antici naše obale. *Posebna izdanja, Akademija nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine*, (Sarajevo), 1991, 259.

- Forschungen im südlichen Istrien. *Jahresh. Österr. arch. Inst., Beiblatt* 9/1906.
- Forschungen in Istrien. *Jahresh. Österr. arch. Inst., Beiblatt* 10/1907.
- Forschungen im südlichen Istrien. *Jahresh. Österr. arch. Inst., Beiblatt* 11/1908.
- Grabungen im südlichen Istrien. *Jahresh. Österr. arch. Inst. Beiblatt* 15/1912.
- Forschungen über antiken Villenbau in Südistrien. *Jahresh. Österr. arch. Inst. Beiblatt* 18/1915.
- Paralipomena aus Istrien und Aquileia. *Jahresh. Österr. arch. Inst. Beiblatt* 16/1930.
- G. Giovannoni. *La tecnica della costruzione presso i Romani*. Roma, 1925.
- G. Hudec i V. Begović Dvoržak. Mogućnosti primjene digitalne obrade aerosnimaka u pripremi arheoloških istraživanja. *Bilten HAZU* (Zagreb), 1993.
- V. Jurkić Girardi. Prilog za sintezu povijesti Istre u rimsko doba. *Izdanje HAD*, 1986.
 - L'Istria in epoca romana. *Archeologia e arte dell'Istria*. Pula, 1985.
- M. Krizman. *Antička svjedočanstva o Istri*. Pula-Rijeka, 1979.
- A. Maiuri. *Il palazzo di Tiberio detto "Villa Jovis" a Capri*. Roma, 1958.
- G. Mansuelli. *Le ville nel mondo romano*. Milano, 1958.
- J. i T. Marasović. *Dioklecijanova palača*. Zagreb, 1968.
- R. Marta. *Architettura romana*. Roma, 1990.
- B. Marušić. Še o Istrski Kiši (Cissa) in Kesenskem škofu (Episcopus cissensis). *Arheološki vestnik* (Ljubljana) 41/1990.
- R. Matijašić. Roman Rural Architecture in the Territory of Colonia Iulia Pola. *American Journal of Archaeology*, 86/1982.1.
- A.G. McKay. *Houses, Villas and Palaces in the Roman World*. Hudson, 1975.
- Š. Mlakar. Muzejsko konzervatorski radovi na otočju Brioni. *Muzeji*, (Zagreb) II-12/1956-57.
 - Arhipelag Brioni. *Istarski zbornik*, (Pula) 4-5, 1965.
 - *Brioni*. Pula, 1971: Uprava Brionskih otoka,
 - Antička Pula. *Kulturno-povijesni spomenici Istre*, II, Pula, 1958.
 - Istra u antici. *Kulturno-povijesni spomenici Istre*, IV, Pula, 1962.
- A. Mohorovičić. Novootkriveni nalazi antičkih terma, oratorija i starokršćanske bazilike u gradu Krku. *Rad*, 359/1971.
- R. Monturet i H. Rivière. Les Thermes sud de la villa Gallo-Romaine de Seviac. *Editions du CNRS* (Paríž) 1986.
- D.S. Neal, A. Wardle i J. Hunn. Excavation of the Iron Age, Roman and Medieval Settlement at Gorhambury, St. Albans. *English Heritage Archaeological Reports*. (London) 14/1990.
- A. Puschi. Le Pullari. *Atti e memorie della Società istriana di archeologia e storia patria*, 15/1898.
- D. Soren i W. Aylward. Dazzling Spaces. *Journal of Roman Archaeology*, 6/1994.
- M. Suić. Izvještaj o istraživanjima rimske vile u Maloj Proversu. *Vjesn. dalm.*, 54/1952.
 - Arheološka istraživanja u Mulinama na otoku Ugljanu. *Ljetopis JAZU*, 64/1957.
 - *Antički grad na istočnom Jadranu*. Zagreb, 1976.
 - Cissa Pullaria - Baphium Cissense - Episcopus Cessensies. *Arheološki radovi rasprave*, 10/1987.

- I. Šarić. Antički kamenolom u Prozoru. *Materijali, i strukture ant. graditeljstva na ist.jadr.prostoru*. Zagreb, 1980.
- M. Vitruvius P. *De architectura libri decem*. Sarajevo, 1951. Prijevod: M. Lopac.
- J.B. Ward-Perkins. *Roman Imperial Architecture*. London, 1981.
- S. Wrathmell i A. Nicholson. Dalton Parlours. Iron Age Settlement and Roman Villa. *Yorkshire Archaeology*, 3/1990.
- M. Zaninović. Sol u antici naše obale. *Zbornik ANJJBH (Sarajevo)*, 1991.

NACRTI I SLIKE U TEKSTU

Plan 1.

Antički lokaliteti na otoku Veli Brijun.

Plan 2.

Tlocrt hramova s polukružnim portikom - stanje danas.

Plan 3.

Rekonstrukcija područja hramova (po A. Gnirsu).

Plan 4.

Idealna rekonstrukcija rezidencijalnog kompleksa u uvali Verige (V. Begović Dvoržak)

Crtao M. Gregl.

Slika 1.

Rezidencijalni kompleks u uvali Verige:

1. rezidencijalni dio, 2. vrtovi, 3. područje hramova, 4. veliki portik, 5. biblioteka, 6. *palaestra*, 7. terme, 8. bazeni za ribe - *vivarium*, 9. gospodarski dio, 10. cisterne i nimfeum, 11. luka.

Slika 2.

Nalaz dijela kipa Afrodite Knidske (*hydria*) na području sjevernog hrama u uvali Verige.

Slika 3.

Kamene rozete - dio dekorativnih elemenata nađeni na području sjevernog hrama u uvali Verige.

Slika 4.

Glava Tritona - nalaz na području južnog hrama u uvali Verige.

Slika 5.

Dio kapitela s umetnutim trozubom u spletu akantova lišća - nalaz na području južnog hrama u uvali Verige.

Slika 6.

Dio arhitrava i friza - nalaz na području južnog hrama u uvali Verige.

Slika 7.

Kapitel s delfinima - nalaz na području terma (frigidarij).

Slika 8.

Hramovi povezani polukružnim portikom na rimskom lokalitetu Lambaesis u sjevernoj Africi.

Slika 9.

Nimfej u Zaguanu na početku akvedukta koji je snabdijevao vodom Kartagu (Tunis).

Slika 10.

Idealna rekonstrukcija područja hramova (po A. Gnirsu).

Slika 11.

Pogled na sjeverni (Venerin) hram u uvali Verige.

PLANS AND ILLUSTRATIONS IN THE TEXT

Plan 1.

Roman site on Veli Brijun island

Plan. 2.

Ground plan of temples with semicircular portico today.

Plan 3.

Reconstruction of temple area (after A. Gnirs).

Plan. 4.

Ideal reconstruction of the residential complex in Verige Bay (V. Begović Dvoržak). Drawn by M. Gregl.

Fig. 1.

Residential complex in Verige Bay: 1 - residential area, 2 - gardens, 3 - temple area, 4 - large portico, 5 - library, 6 - *palaestra*, 7 - *thermae*, 8 - fishpool - *vivarium*, 9 - farm, 10 - water reservoirs and *nymphaeum*, 11 - harbour.

Fig. 2.

Part of the statue of the Cnidian Aphrodite (*hydria*) found in the area of the north temple in Verige Bay.

Fig. 3.

Stone rosettes - decorative elements found in the area of the north temple in Verige Bay

Fig. 4.

Triton's head - found in the area of the south temple in Verige Bay

Fig. 5.

Part of a capital with a trident among the acanthus leaves - found in the area of the south temple in Verige Bay

Fig. 6.

Part of architrave and frieze - found in area of the south temple in Verige Bay

Fig. 7.

Capital with dolphins - found in the area of the *thermae (frigidarium)*

Fig. 8.

Temples connected with semicircular portico on Roman site *Lambaesis* in North Africa.

Fig. 9.

Nymphaeum in Zaghouan at the beginning of the aqueduct that supplied Carthage with water (Tunisia).

Fig. 10.

Ideal reconstruction of the temple area (after A. Gnirs).

Fig. 11.

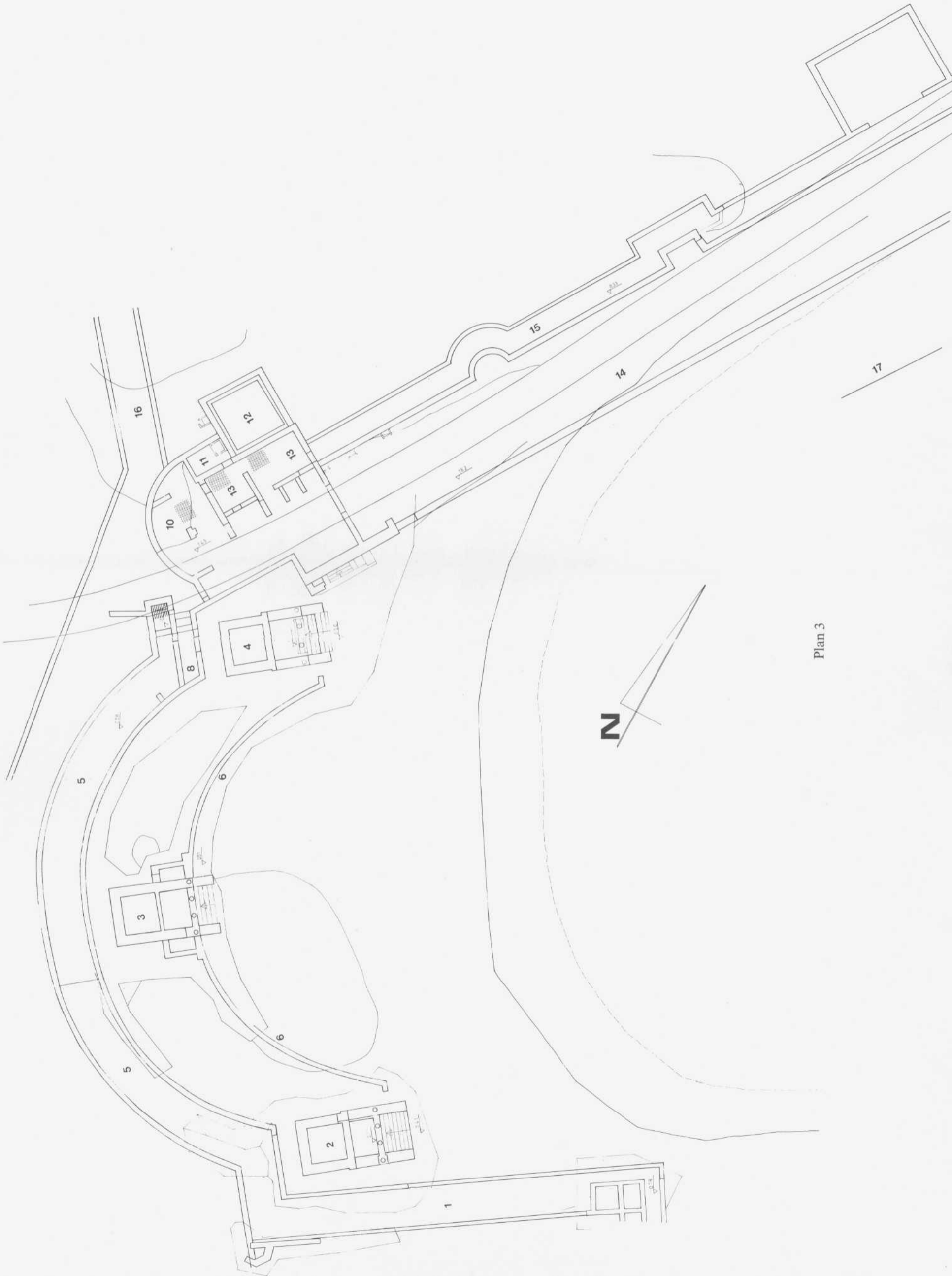
View of the north (Venus') temple in Verige Bay.

RESIDENTIAL COMPLEX IN VERIGE BAY ON THE BRIJUNI ISLANDS THE TEMPLES SUMMARY

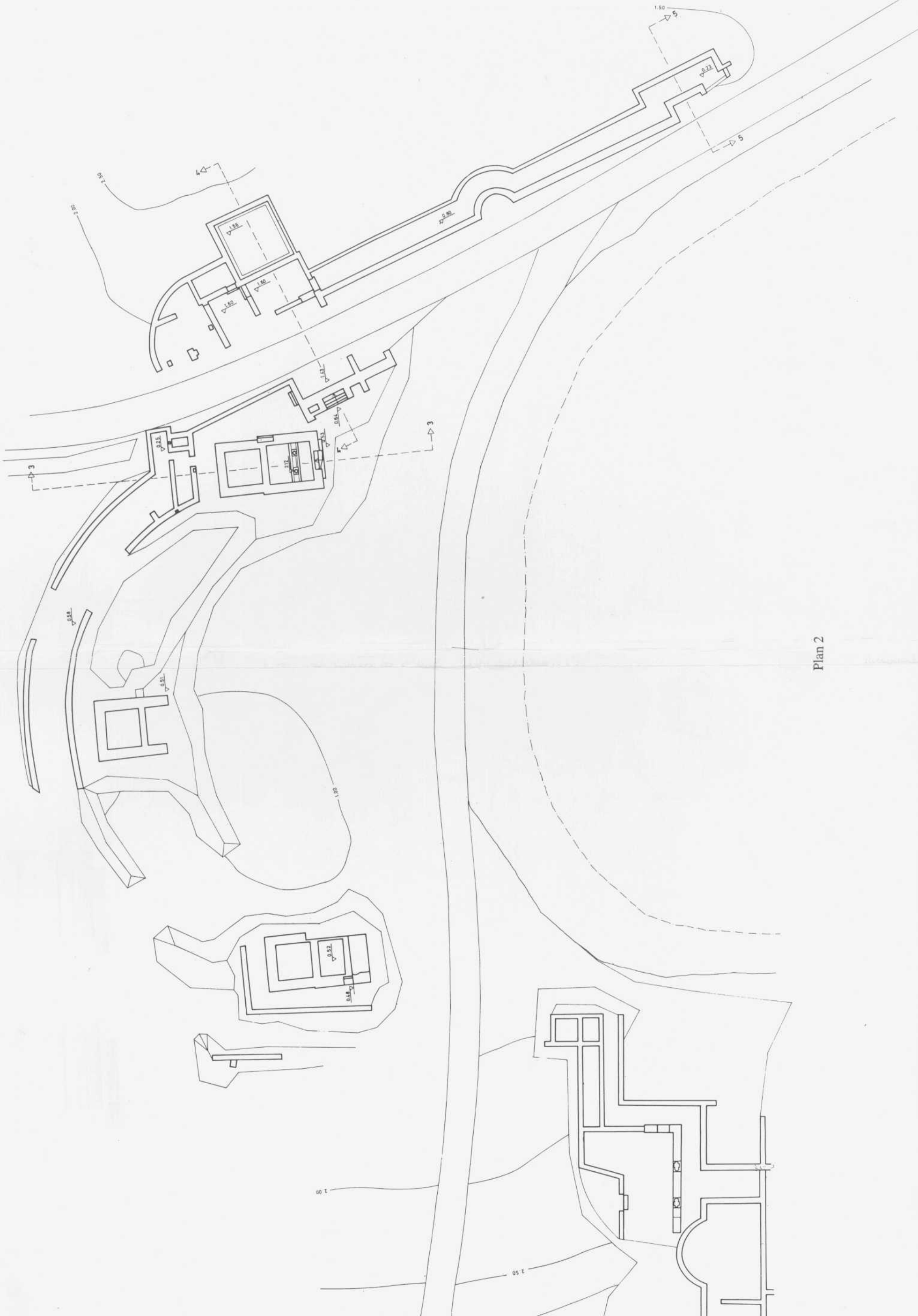
The number and diffusion of classical archaeological sites make the Brijuni (Brioni) Islands (Roman *Cissa Pullaria*) a very interesting area, a microlocation where the development of classical architecture is exceedingly readable, ranging from fortificational structures, *villae rusticae* and utilitarian buildings, to luxurious residential architecture and Early-Christian buildings. The Brijuni are an area of splendid scenic beauty and outstanding architecture. During the early empire this was an exclusive and secluded estate, a kind of model for Roman art and architecture. The first-century residential complex in Verige Bay can be compared with elegant early-imperial villas in the Bay of Naples, classical *Stabiae*, Sorrento, and especially villas on Capri in the Tyrrhenian Sea which was, like the Brijuni, a secluded and exclusive area, a place of imperial summer houses and residences.

The residential complex in Verige Bay (Val Catena) was built on the natural terraces (partly manmade) of the small slopes that descend to the shore. It comprises separate functional units - a residential area, temples, "*libia.ry*", *palaestra*, *thermae* and farm buildings, linked with an imaginative system of porticos and *ajtoportici* on the sea side. There were at least three phases in the construction of the palače in Verige Bay: 1st phase: *villa rustica* (1st c. B.C.); 2nd phase: the residential area and the temples surrounded by terraced gardens, and the separate farm (beginning of 1st a); and 3rd phase: construction of the "*library*", *palaestra* and *thermae* (second half of 1st a). Especially interesting is the temple area, where three temples are arranged in a semicircle and externally connected with a semicircular portico. They lie on a natural plateau at the end of Verige Bay, in the axis of symmetry of an ideal rectangle formed by the groups of buildings arranged around the bay. A. Gnirs used the elements of decoration to date the temples to the beginning of the first century. They are very similar to those on the capitol of nearby Roman *Pola* (the Temples of Roma and Augustus, and of Diana (?)), tetrastyle prostyle temples whose dimensions are 5,92 x 11.83 metres (20 x 40 Roman feet).

The north and south temple were built on a 1.6 metre high pedestal with 9 steps leading to the *pronaos* and the square *cella*. The north temple is considered to be the temple of Venus because of finds that seem to be parts of the statue of the Cnidian Aphrodite. It is architecturalh/ the best preserved, with two columns from the front of the temple (one in full height) and a preserved Corinthian capital. Parts of a statue, the marble copy of the Cnidian Aphrodite, have been preserved: parts of the arm, fragments of hair, a pilaster with clothes, and an amphora (*hydria*) on which the statue leans. Fragments of Stone rosettes were found from the temple ornamentation. The south temple is the same size as the north, and the numerous fragments of ornamentation make attribution to Neptune completeh/ reliable. Important remains were found - fragments of the architrave and frieze, parts of the epistyle and capital, a capital from the front of the temple, sculptures from the coffered ceiling, pilasters flanking the entrance to the *cella* with Neptune's attributes used in various ways as decorative elements. Especially interesting is the capital from the front of the temple, basicall/ Corinthian but with the volute replaced by the twisted bodies of dolphins whose heads are linked in pairs, the same on ali the four sides of the capital. They can be compared with the capitals in the temple of Mars Ultor in Rome (with winged horses). Of the central temple only the foundations remain. It stood on a 0.75 metre high pedestal, and its ground plan was of the same dimensions as the other two. It was first attributed to Jupiter (A. Gnirs), but this was not completely certain because none of the decorations have been found. In combination with Venus and Neptune, it was more probably dedicated to some other deity (possibly Mars). It is symmetrically flanked by two annexes (of rectangular ground plan) of unknown function. Their placement suggests the small round structures adjoining Jupiter's (Aesculapius') temple in Diocletian's Palače. The three temples are externally connected with a semicircular portico, part of which lies under ground level as a *ajptoporticus*, its upper story a portico on the level of the temples pedestals. After the south temple the semicircular portico continued as a straight portico about 50 metres long, linking the temple area with the residential part of the palače. At the other end (after the north temple) it joined the large portico in front of the terraced gardens, leading to the "library", *palaestra* and *thermae*. In bad weather it was thus possible to walk the whole length of the bay, to ali the parts of the complex, through a shelter. Air photographs of Verige Bay and their computer analysis (histogram linear modification method - Dr G. Hudec) show a round structure behind the semicircular portico, in the axis of the central temple. This finding is connected with building fragments of a round structure found in the area by r A. Gnirs in 1907.

Plan 3

Plan 2

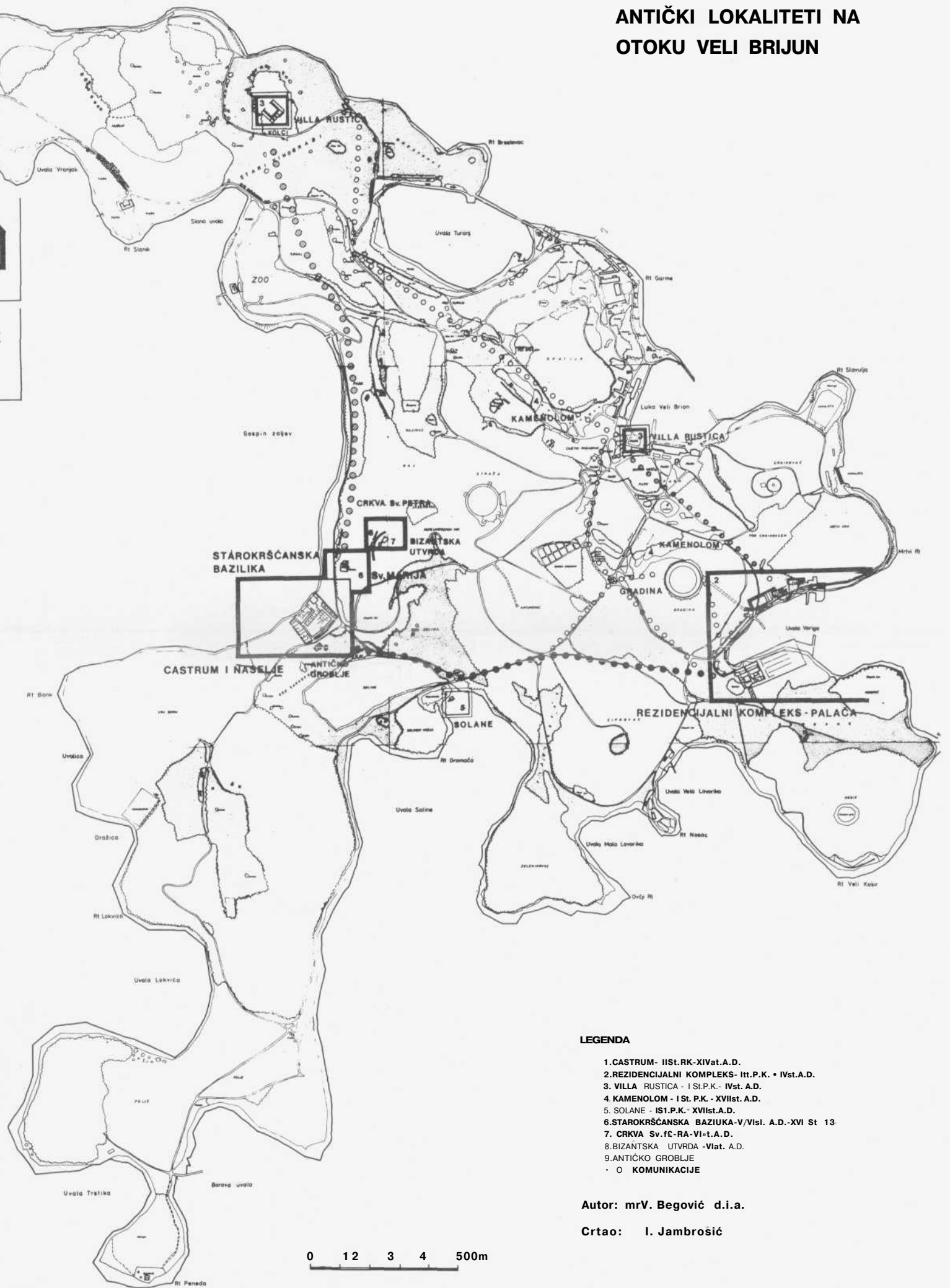

ANTIČKI LOKALITETI NA OTOKU VELI BRIJUN

BRIJUNSKO OTOČJE
ANTIČKI LOKALITETI

Plan 1

LEGENDA

1. CASTRUM - II St. RK - XIV st. A.D.
2. REZIDENCIJALNI KOMPLEKS - I st. P.K. - IV st. A.D.
3. VILLA RUSTICA - I St.P.K. - IV st. A.D.
4. KAMENOLOM - I St. P.K. - XVII st. A.D.
5. SOLANE - I St. P.K. - XVII st. A.D.
6. STAROKRŠĆANSKA BAZILIKA - V/Visi. A.D. - XVI St 13
7. CRKVA Sv. fE - RA - VI st. A.D.
8. BIZANTSKA UTVRDA - VI st. A.D.
9. ANTIČKO GROBLJE
- O KOMUNIKACIJE

Autor: mrV. Begović d.i.a.

Crtao: I. Jambrosić

0 1 2 3 4 500m